

OSNOVNA
ŠOLA
ORMOŽ

Ormožanček

LETNIK 2013/14, ŠTEVILKA 1

DECEMBER 2013

Greta Štumberger

RUBRIKE

NAŠI USPEHI

DNEVI DEJAVNOSTI

KOLUMNNA UČITEĽJA

KRIŽANKA

KROŽEK SE PREDSTAVI

MOJ RAZRED...

POKUKAMO V ŠOLO

USTVARIALNICA

UVODNIK

Nešteto razprav se je že pričelo o tem, kakšno mesto ima danes še tiskana knjiga, ko svet preplavljajo učene naprave informacijske tehnologije. Je razvpiti e-bralnik s svojo hitrostjo, z veliko zmogljivostjo znotraj tako majhne lupine res tisto, kar bo knjigo iz papirja pahnilo v zaprašeni del našega spomina?

Pa vendar se kljub hitremu tempu življenja, kljub svetlobni hitrosti podatkov, ki preko spleta obkrožijo svet, pravi bralci - sladokusci še vedno vdano oklepamo svoje knjige, jo občudujemo v vsej njeni barviti podobi, jo s ponosom postavimo na vidno mesto svoje knjižnice in jo vzamemo v naročje takrat, ko se čas za trenutek ustavi, odpre vrata v nov svet in odžene naglico vsakdana na stranski tir. Takrat je čas za užitek, za obujanje spominov, za milovanje z besedami ... rumeni listi zašumijo in s svojim čarobnim dihom pričarajo pred oči roko, ki je pisala ... črko za črko, besedo za besedo ... misel za misljo ... spomin za spominom.

In tako danes niti malo ne dvomim, da Ormožanček mora imeti še naprej zagotovljeno svoje stalno mesto v našem šolskem vsakdanu. Kljub vsem pohvalam vrednim korakom k hitrejši informacijski pismenosti (krasna ažurna spletna stran šole, mamljiva info tabla v jedilnici šole) ostaja Ormožanček list, ki naj ga puščajo za sabo naši učenci ... na njem naj ostane sled ... sled rok, ki so ustvarile svojo prvo misel, svojo prvo pesem, svoj prvi pravi novinarski članek ... ali pa svojo prvo likovno umetnino ... V vsej svoji otroški barvitosti naj kroži kot listič v vetru, se obrača, nagajivo vrti in pristane v naročju tistemu, ki si bo dovolil v naglici vsakdana vzeti čas in se prepustiti sanjavi trenutkom šolskega vsakdana ...

Tina Zadravec

*» Ormožanček naj ostaja list,
ki ga puščajo za sabo naši
učenci ... na njem naj ostane
sled ... sled rok, ki so
ustvarile svojo prvo misel,
svojo prvo pesem, svoj prvi
pravi novinarski članek ... ali
pa svojo prvo likovno
umetnino ...«*

KOLOFON

ORMOŽANČEK, glasilo Osnovne šole Ormož
Letnik 2013/2014, številka 1

Vsebina in lektoriranje: Tina Zadravec, učiteljica slovenščine
Oblikovanje in fotografije: Renata Pučko, učiteljica matematike
in računalništva

Novinarka: Larisa Šek, 6. a

Časopis je dostopen tudi v spletni obliki na spletni strani

Osnovna šola Ormož: www.osormoz.si

NAPOVEDNIK

Intervju	4	Ravnateljica je povedala ...
Kulturni dnevi	6	
Naravoslovni dnevi	8	Zdrav zajtrk DOBER TEK :)
Tehniški dnevi	10	
Športni dnevi	12	V prijetnem vzdušju vsi pre- tekli KROS!
Naši uspehi	15	
Krožek se predstavi	16	Živalovarstveni krožek NOVO
Moj razred ...	18	Moj NOVI razred ... sem prvošolček
Pokukajmo v šolo	20	Knjižnica vabi ...
Kolumna učitelja	21	
Ustvarjalnica	22	Zbrane misli učiteljice Nataše Kolar
Foto zgodba	25	
Križanka	26	Praznični bazar

Ravnateljica Majda Podplatnik Kurpes

»Naporno je nekaj, kar ne delaš rad ...«

V zgodovini šole je edinstven prav vsak šolski dan, kaj šele šolsko leto, ki ga s svojim trdom in delom pišejo njeni učenci, učitelji, delavci šole. Toda šolsko leto 2013/2014 je na OŠ Ormož prav posebno zaznamoval že prvi šolski dan. Ne le zaradi vseh novih, kakor tudi zaradi vseh leto dni starejših obrazov, ki so prestopili šolski prag ... Ključa za slovesno odklepanje šolskih vrat namreč letos po 33-ih letih učencem prvič ni predal dr. Bojan Burgar, temveč nova ravnateljica – gospa *Majda Podplatnik Kurpes*. Ormožanček ji je v imenu učencev zastavil nekaj radovednih vprašanj ...

Gospa ravnateljica ... Predstavljamo si, da so dolžnosti in delo ravnatelja naporni. Kaj po treh mesecih ravnateljjevanja menite sami?

Delo ravnateljice ni naporno, je pa zelo odgovorno. Naporno je nekaj, kar ne delaš rad, sama pa opravljam delo ravnateljice z dušo in s srcem, saj verjamem, da se je za otroke vredno potruditi.

Res je, da ste bili 12 let, tako rekoč, desna roka gospoda Bojana Burgarja. Pa vseeno ste kot nova ravnateljica najbrž začutili, da bi bilo treba kakšno stvar na šoli spremeniti, obnoviti, zamenjati ... Kakšne spremembe ste uvedli na OŠ Ormož in jih še želite uvesti?

Bistvenih sprememb nisem načrtovala, res pa je, da ima vsak ravnatelj svojo vizijo vodenja. Pri svojem delu sledim viziji, da bi generacijam učencev zapustila svet, v katerem je vredno živeti. K temu usmerjam in spodbujam tudi druge ljudi. Gradim na odnosu zaupanja, zato se trudim ustvarjati pogoje, da se tak odnos lahko razvija.

Vsak otrok ima svoje sanje. Tudi tiste o poklicu, ki bi ga, ko odraste, želel opravljati. Ste kdaj v otroštvu pomislili, da boste nekdam na čelu OŠ Ormož?

Menim, da sem se kot učiteljica že rodila. Imam neizmerno rada otroke in sem jim v vsakem trenutku pripravljena ustvarjati razmere za kvalitetno življenje, sicer v okvirih, ki jih sama premorem.

Že kot otrok sem želela postati učiteljica, zato je bila moja otroška igra večno povezana s poučevanjem igračk (punčk, fantkov), kasneje pa naj kot zanimivost povem, da smo si otroci iz naše ulice v stari zapuščeni hiši (imenovala se je Gerlovičeva hiša) sami uredili šolski prostor s tablo, stoli in mizicami. Sama sem bila učiteljica in imela sem tudi pomočnico, drugo učiteljico, Katico Pevec, ki je danes magistra na Zavodu za šolstvo v Kranju. Nekaj let mlajše vrstnike sem naučila brati in pisati, vsak je imel tudi poseben zvezek in pisala. Pripravili smo tudi nastop za starše.

Kaj vas v šoli tako pritegne?

V šoli me najbolj pritegnejo učenci, ki so zvedavi, nasmejani, zadovoljni, polni pričakovanj in enkratni ter neponovljivi. Prizadevam si razumeti in sprejeti svojevrstnost vsakega posameznika. Izvor mojega dela je torej iskanje smisla in bistva življenja in dela otroka, učenca v instituciji, kakršna je šola. Že stara modrost govori, da je naloga nas odraslih, ki vzgajamo in izobražujemo, v tem, da v učencih prebudimo najboljše. Ta čudoviti čar te moči se seveda razkrije le nam, ki verjamemo v učence, ki vam dovolimo, da ste med seboj različni, da delate napake, da razmišljate po svoje. In tistim, ki razumemo, da vsi učenci potrebujejo občutek zaupanja, čustvene varnosti in ljubezni. Zavedam se, da učenci sami čutite, koliko vas spoštujemo, koliko nam je mar za vas. Zato se trudim doseči to brezmejno moč, ki odkriva različnost vsakega posameznika in ga opogumlja, da si upa segati po svojih sanjah.

Učenci radi potožijo, da kakšnega šolskega predmeta ne marajo. Vseeno pa ima po tihem vsak tudi svoj najljubši predmet. Kako je bilo z vami?

Moj najljubši predmet je bila slovenščina. Zagotovo je k temu pripomogla tudi moja učiteljica, Nadica Granduč, ki je znala pričarati slovenščino v vsej njeni razsežnosti. Slovenščina je moj materni jezik, zato me kot tak na nek način močno asociira na mojo mamo, ki jo imam neizmerno rada. Tudi sama sem vzgajala sina k ljubezni do maternega jezika.

Ne spomnim se, da mi kakšen predmet ni bil pri srcu. Mogoče mi je bilo najtežje preteči 600 metrov pri športni vzgoji (smeh).

Dandanes med mladimi sicer ni prav popularno biti navdušen bralec knjig. Pa vendar presenetljivo veliko učencev še vedno rado posega po knjigah za prosti čas. Pa vi?

Zelo rada berem, berem vsak dan. Glavnina mojega branja je branje strokovne literature. Preberem vse možne knjige, ki so povezane z vzgojo in izobraževanjem otrok, predvsem knjige s psihološko tematiko in literaturo, ki je povezana z odnosi med ljudmi.

Po večerih ali pa v času počitnic prebiram bolj lahkotne romane, kot je Kleopatra, avtorice Stacy Schiff ali romane ameriške pisateljice Nore Roberts, npr. Postelja iz vrtic, Najdene sanje, Modra dalija ...

Spoštovana ravnateljica, najlepša hvala za pogovor.

Larisa Šek

Od pravljic do slovarjev

V četrtek, 19. septembra, je na šoli potekal **KULTURNI DAN** z naslednjimi tematskimi naslovi:

Učenci od 1. do 3. razreda so se vživali v svet pravljic. Pravljice so poslušali in brali, nato še ustvarjali na temo pravljice, izdelovali žepno knjižico in potovali v daljni svet branja.

4. in 5. razred so se pod geslom **Beremo, razmišljamo in ustvarjamo o H. C. Andersenu in njegovih delih** ukvarjali s svetovno znanim pravljicarjem vseh časov. Ker v 6. razredu tudi sicer spoznava **pravljico**, je bil kulturni dan še posebej poučen. V 7. razredu so učenci spoznali **Slovar slovenskega knjižnega jezika in ostale slovarje**. Kaj je romantično in kako se to kaže v literarnem obdobju **romantika** ter v likovni umetnosti, so proučevali 8. razredi, devetošolci pa so pri več predmetih spoznali, kakšna smer je **impresionizem** in zakaj sodi v moderno.

»Kako je biti otrok v današnji družbi«

V torek, 8. 10. 2013, smo izvedli kulturni dan za I. vzgojno-izobraževalno obdobje. Tema kulturnega dneva je bila **Kako je biti otrok v današnji družbi** - v povezavi s tematiko **Tedna otroka 2013**.

V okviru kulturnega dneva smo spodbujali učence k temu, da povedo, o čem razmišljajo, kaj doživljajo, čutijo, občutijo krivice ali zadovoljstvo, veselje ... Hkrati pa tema tedna otroka spodbuja tudi odrasle, da prisluhnejo in razmislijo, kaj lahko več storijo za otroke danes, v današnji družbi ... Svojevrsten navdih je dala tudi čudovita jesen, ki je posodila materiale, iz katerih so učenci ustvarili tetko jesen kar zunaj pred šolo ...

Tradicionalni slovenski zajtrk in dan slovenske hrane

Tradicionalni slovenski zajtrk in Dan slovenske hrane smo na naši šoli obeležili v obliki naravoslovnega dne. Organiziran je bil za vse učence od 1. do 9. razreda. Osnovni namen dneva je bil izobraževati, obveščati in ozaveščati otroke in mladino o pomenu zajtrka v okviru prehranjevalnih navad ter o prednostih uporabe lokalno pridelanih živil in živil slovenskega porekla.

Učenci so izvajali aktivnosti v okviru programov glede na tematiko, ki smo jo določili po izboru živil, ki naj bi jih vseboval tradicionalni slovenski zajtrk. Pod mentorstvom učiteljev in zunanjih sodelavcev smo zajeli naslednja področja: mlekarnstvo, čebelarstvo, sadjarstvo in peko kruha.

»V jedilnici šole so učenci zaužili zajtrk, ki so ga postregli učenci izbirne vsebine sodobna priprava hrane.«

Udeležili smo se tudi določenih ogledov, ki so nam jih omogočili okoliški kmetje, ki so nam dobavili živila za ta dan.

V jedilnici šole so učenci zaužili zajtrk, ki so ga postregli učenci izbirne vsebine sodobna priprava hrane. Ob zaključku dne pa je kot odsev aktivnosti tega dne nastala razstava.

Bili smo mladi raziskovalci

4. razred: Igrajmo se raziskovalce

»4. oktobra smo raziskovali vozila na notranji in zunanji pogon. Izdelali smo voziček na notranji pogon ter preizkusili njegovo premikanje z balonom in gumo.«

5. razred: Igrajmo se raziskovalce

»Prvi naravoslovni dan smo namenili izdelovanju in preizkušanju termo stekleničke. Za izdelovanje smo potrebovali: stekleničko, stiropor, bucike in blago. Stiropor smo oblikovali s pomočjo noža in vroče žice. Na koncu smo termo stekleničko ovili vsak v svoje barve in preizkusili. Izdelovanje in preizkušanje termo stekleničke nas je zelo zabavalo.«

6. razred: Raziskovanje naravnih ekosistemov

Na jutranjem predavanju je učencem predstavila domače in tuje sorte jabolk in ostalega sadja gospa Hinka Hržič, nato pa so se po malici odpravili v ormoško vinsko klet, kjer so izvedeli marsikaj novega o negi vinske trte ter pridelovanju vrhunskih vin. Rdečo nit dneva so povzeli učenci, ki so izvedli debato na temo Raje imamo neškropljeno sadje.

7. razred: Bistra - ČŠOD, Tehniški muzej Bistra, Prirodoslovni in Narodoslovni muzej

V petek, 4. 10. 2013, so imeli učenci 7. razreda naravoslovni dan. V Bistri pri Vrhniki so obiskali Tehniški muzej Slovenije pod vodstvom ČŠOD. Ogledali so si tri oddelke: lesarskega, gozdarskega in prometnega. Najbolj zanimiva se jim je zdela zbirka petnajstih Titovih avtomobilov. Potem so obiskali Narodni muzej Slovenije. Največ pozornosti je pritegnila koščena piščal, ki jo je izdelal neandertalec, in je najstarejše glasbilo na svetu ter situla iz Vač. Na koncu pa so obiskali še Prirodoslovni muzej Slovenije, kjer je največ zanimanja pritegnilo okostje mamuta in 13-metrskega kita.

8. razred: Tečaj prve pomoči

Prva pomoč je neposredna pomoč poškodovancem na kraju nesreče. Kako jo nudimo in katera sredstva ter pripomočke pri tem uporabljamo, so spoznavali učenci 8. razreda s pomočjo naših stalnih zunanjih sodelavk iz Zdravstvenega doma Ormož in Rdečega križa Ormož. Tokrat so svoje strokovno znanje z učenci delile Cilka Špindler, Marija Ime-rovič in Maja Vaupotič Botolen. Vsebine so bile praktično naravnane, saj so zajemale postopke oživljanja, položaje poškodovancev, pomoč pri krvavitvah ter poškodbe kosti in sklepov. Ob koncu naravoslovnega dne so bili naši učenci že pravi mali bolničarji.

9. razred: Energija

V petek, 4. 10. 2013, smo z učenci 9. razreda izvedli naravoslovni dan na temo Energija. Po uvodu, v katerem smo spoznali energijo v prehrani, energijo pri športu in vire energije, smo si ogledali še bioplinarno Šijanec. Direktor bioplinarne g. Šijanec nam je pojasnil delovanje bioplinarne in nam jo razkazal. Pojasnil nam je tudi potenciale, ki jih bioplinarna predstavlja za okolje.

Ogled prestolnice

V ponedeljek, 7. oktobra, je potekal **NARAVOSLOVNI DAN** za 9. razred: Mesto Ljubljana - parlament, Prirodoslovni muzej.

Učenci 9. a in 9. b so spoznavali naše glavno mesto. Raziskovali so lokacijo, izgled in pomen vladne palače, predsedniške zgradbe in veleposlaništev. Ogledali so si notranjost parlamenta in Cankarjevega doma.

Z vlečnico so se povzpeli na ljubljanski grad in s ptičje perspektive pogledali na mesto in okoliško hribovje.

Obiskali so tudi Prirodoslovni in Narodni muzej ter si ogledali tamkajšnje zbirke.

Ustvarjamo iz naravnega materiala

V ponedeljek, 7. oktobra, so v okviru tehničnega dne 4. razredi ustvarjali z naravnim materialom. Poirgrali so se s poljščinami in plodovi ter ustvarili nenavadna bitja. Srečate jih pri šolskem vhodu, kjer vas nagovarjajo, da je jesen pisana in igriva.

Tehniški dnevi

Na prazničnem bazarju je dišalo po piškotih ...

Navdušenje nad tehničkim dnevom je bilo veliko, otroška ustvarjalnost pa se je kazala v raznolikosti materialov, tehnikah izdelovanja in dokončanih izdelkih. Svoje izdelke smo postavili na stojnice po šoli v prvem decembrskem tednu, 3. 12. 2013, ko so se starši, stari starši in vsi ostali sorodniki, prijatelji lahko sprehodili po praznično okrašeni šoli, zibajoči se v sejmskem vzdušju.

Z dobrotelnimi prispevki so nam obiskovalci pomagali napolniti šolski sklad, ki je namenjen našim učencem. Tako smo z dobrimi deli vsi skupaj obogatili praznične dni.

1. razred

3. razred

5. razred

Športni dnevi

Jesenski kros

2. razred

4. razred

6. razred

7. razred

Rezultati

1. razred

Dečki:

1. Lucas Vočanec
2. Tomaž Rudolf
3. Luka Potočnjak

Deklice:

1. Pia Škorjanec
2. Riana Peteršič
3. Ana Marija Damiš

2. razred

Dečki:

1. Blaž Majhen
2. Luka Branda
3. Gabriel Škorajec

Deklice:

1. Žanamari Kaloh
2. Veronika Viher
3. Lana Zadavec

3. razred

Dečki:

1. Tjaš Notersberg
2. Kevin Kralj
3. Luka Štumberger

Deklice:

1. Dina Grabovac
2. Maja Bokša
3. Mojca Lukman
Mishel Borko

4. razred

Dečki:

1. Matic Kocbek
2. Tilen Mesarec
3. Domen Fafulič

Deklice:

1. Alenka Munda
2. Nika Komperšak
3. Zala Jurkovič

Čez drn in strn po ormoškem parku

V sredo, 25. 9. 2013, smo v prelepem grajskem parku izvedli jesenski kros. Učenci so sodelovali z navdušenjem, saj ni bilo izgovorov in opravičil.

Za premagovanje treme je poskrbela dobra glasba starejšega datuma in sproščen napovedovalec Lan Voršič, ki je vzpodbujal sodelujoče. Na tekaški stezi so učenci tekmovali za prve tri stopničke, ki so jim odprle pot še na medobčinsko prvenstvo. Za svoj trud in vztrajnost so zmagovalci dobili diplome in aplavz pod starimi krošnjami mestnega parka.

Kros so prišli pogledat tudi številni starši, ki so ploskali vsem tekmovalcem.

5. razred

Dečki:

1. Nik Prapotnik
2. Mihec Korpič Lesjak
3. Tibor Trstenjak

6. razred

Dečki:

1. Aljaž Ivanuša
2. Luka Mertuk
3. Christian Nemeč

7. razred

Dečki:

1. Sašo Krajnc
2. Žiga Zlatnik
3. Luka Pšak

8. razred

Dečki:

1. Primož Ozmeč
2. Aljoša Munda
3. Gašper Hebar

9. razred

Dečki:

1. Aleks Škorjanec
2. Luka Voljč
3. Luka Komloš

Deklice:

1. Anna Tiya Cvetko
2. Alina Planinc
3. Tina Voljč

Deklice:

1. Špela Prejac
2. Maša Gašparič
3. Hana Zajšek

Deklice:

1. Špela Jambriško
2. Metka Podgorelec
3. Klara Zidarič

Deklice:

1. Ana Škorjanec
2. Nuša Žinko
3. Tjaša Kolarič Zadravec

Deklice:

1. Eva Šantič Zadravec
2. Sara Babič
3. Maša Zorjan

»Fantje, ki so letos odtekli skupaj svoj zadnji kros - devetošolci ...«

8. razred

9. razred

Lahkih nog naokrog

10. 10. 2013 se je vsa šola odpravila na pohod po okolici. Učenci prvih treh razredov so se odpravili na pohod v smeri Litmerka, vsi ostali pa so športne aktivnosti združili še z orientacijo na terenu. Do končnega cilja - ormoških lagun - nas je vodila karta in navodila na delovnem listu. Šesti in osmi razredi so šli mimo ormoške vinske kleti in mejnega prehoda. Deveti in sedmi razredi so šli skozi Pušence. Na lagunah je gospod Dominik Bombek predstavil delo Ornitološkega društva Ormož.

*»Morda bi kazalo
kako popoldne
namesto gledanja
televizije ali
igranja igrice na
računalniku
nameniti
raziskovanju
domače pokrajine
s prijatelji.«*

Ugotovili smo, da svojo domačo pokrajino premalo poznamo. Morda bi kazalo kako popoldne namesto gledanja televizije ali igranja igrice na računalniku nameniti raziskovanju domače pokrajine s prijatelji.

Dosegli smo ...

LOGIKA

Osvojenih 78 **bronastih priznanj!**

Odlični rezultati pri učencih do 6. razreda.

Izjemen uspeh so pokazali naslednji učenci, ki so **dosegli 100 %**:

- Jan Ciglar 1. a,
- Aurora Nedog 3. c,
- Kaja Horvat 5. a,
- Hana Pižeta 5. b,
- Žiga Zadavec 5. b.

Državnega tekmovanja so se udeležile naslednje učenke:

- iz 7. razreda Ana Zemljič,
- iz 8. razreda Ana Klinc,
- iz 9. razreda Nastja Feguš, Klavdija Vincetič, Eva Šantić Zadavec.

Srebrno priznanje si je priborila

Nastja Feguš.

Mentorica: Sonja Posavec

TEKMOVANJA IZ ZNANJA

»KAJ VEŠ O SLADKORNI BOLEZNI«

Osvojenih 13 **bronastih priznanj.**

ZLATA PRIZNANJA so na državnem

tekmovanju osvojili:

- JURČEK KORPIČ LESJAK
- EVA ŠANTIĆ ZADRAVEC
- NUŠA ŽINKO

Mentorica: Metka Lešničar

»Naši učenci se udeležujejo številnih tekmovanj in dosegaajo res zavidljive rezultate. Ponosni smo na njih!«

REZULTATI TEKMOVANJA IZ ANGLEŠKEGA JEZIKA ZA UČENCE 8. RAZREDA

Osvojena 3 **bronasta priznanja:**

- Žan Ivanuša, 8. b
- Gal Rob, 8. a
- Nika Polič, 8. b

Srebrno priznanje prejme:

- **Toni Kvar, 8. b**

Mentorica: Mirjana Korpar

Objavljeni so samo rezultati tekmovanj, kjer je bilo že izvedeno tudi državno tekmovanje.

Korak k tebi, štirinožni prijatelj

V letošnjem šolskem letu sem se odločila, da hvaležno izkoristim dovoljenje ravnateljice Majde Podplatnik Kurpes ter učencem ponudim interesno dejavnost, kakršne na naši šoli še nismo imeli - živalovarstveni krožek. Več kot 70 prijavljenih učencev od 4. do 9. razreda mi je dalo vedeti, da si otroci takšnih vsebin želijo! Tako velika in heterogena skupina je zame postala še večji izziv, zato sem k sodelovanju pri načrtovanju dela krožka povabila bivšo predsednico ormoškega društva za zaščito živali - gospo Marjano Korotaj, danes podpredsednico društva Animal Angels Slovenia. Odločila sem se, da bo urnik srečanj fleksibilen in tako smo se prvič sestali v krompirjevih počitnicah, ko so učenci krasen jesenski ponedeljek preživeli na prostrani zelenici ob šoli in lovili tople sončne žarke v letni učilnici šole. Pri tem so v 4 urah druženja najprej v uvodu v živalovarstveni krožek spremljali poučno predavanje o pravilni skrbi za domače živali predstavnic Društva za zaščito živali Pomurja in se srečali s članicami prostovoljne humanitarne organizacije Ambasadorji nasmeha in z njihovimi psi - terapevti. Otroci so neizmerno uživali, ko so na šolski zelenici lahko spremljali prikaz dela s konji po živalim prijazni metodi Total Trust, ki jim jo je predstavil Jani Krmac, tudi lastnik Varne hiše za konje, praktično pa s konjem prikazala Špela Stajnko, ki je k sodelovanju povabila še Boštjana Kosca iz Prleškega konjeniškega društva z njegovimi konji. Jani Krmac je otrokom na zanimiv način predstavil odnos človek-žival, ki mora iz izkoriščanja preiti v simbiozo. Da je to možno, jim je dokazal tudi z volkom, ki ga je pripeljal s seboj, in so ga otroci lahko tudi pobožali.

*»In če bo eden od
70 učencev
živalovarstvenega
krožka poneseł
moje poslanstvo v
naslednje rodove,
je moje delo do
zadnje pike
osmišljeno.«*

Namen živalovarstvenega krožka je namreč predvsem to, da otroci začutijo, kako pomemben je spoštljiv odnos med človekom in živaljo in kako bogato postane življenje za oba, če človek in žival živita v simbiozi. Potrebe živali nam kljub vsesplošni gospodarski stiski ne smejo biti španska vas, kajti iskrena srčnost je tisto, kar nas dela ljudi prav v teh kriznih časih. Najhujše gorje, ki ga lahko povzročimo bitjem, šibkejšim od nas, je brezbržnost. In tako je živalovarstveni krožek še en korak k celoletnemu projektu na OŠ Ormož - Korak k tebi - saj smo ga razširili še na odnos človek k živali, žival k človeku, ko smo postali glas tistih, ki ga nimajo ... In če bo eden od 70 učencev živalovarstvenega krožka ponesel moje poslanstvo v naslednje rodove, je moje delo do zadnje pike osmišljeno.

»Namen živalovarstvenega krožka je namreč predvsem to, da otroci začutijo, kako pomemben je spoštljiv odnos med človekom in živaljo in kako bogato postane življenje za oba, če človek in žival živita v simbiozi.«

Mladi živaloljubci so potem 11. 11. spoznali še Društvo za zaščito živali Maribor in delo Nadzoornikov, 15. 11. v Ormožu obiskali največjo razstavo malih živali doslej, čaka pa jih še obisk veterinarja, spoznavanje problematike divjih živali ter zaključek akcije zbiranja hrane in opreme za živali na šoli, ki jo bo društvo Animal Angels Slovenia razdelilo pomoči potrebnim ljudem in njihovim živalim na ormoškem področju.

Kako pomembno je sodelovanje z okoliškimi društvi, pa smo pokazali tudi na dobrodelno-predstavitveni stojnici 7. 12. 2013, ko smo mimoidočim pred ormoškim centrom Holermous predstavili delo krožka, problematiko zavrženih živali, pomen sterilizacije in kastracije za zmanjševanje števila nezaželjenih mladičev mačk in psov ter pomagali Društvu za zaščito živali Pomurja zbirati donacije ter hrano za brezdomne živali. Naši učenci so se predstavili v vlogi informatorjev, saj so za otroke izvajali tudi delavnice.

Tina Zadravec, mentorica

Prvi koraki v skupnost OŠ Ormož

Da se bodo učenci dobro počutili vseh 9 let svojega bivanja na šoli, je treba poskrbeti že prvi šolski dan, kar je čudovito uspelo razredničarkama letošnjega 1. a in b - Ireni Blagovič ter Aleksandri Kociper s sodelavkama Darjo Horvat in Ksenjo Šoštarčič.

Prvošolčki so si tako ogledali gledališko predstavo, ki so jo pripravile kar razredničarke, spuščali milne mehurčke, na koncu pa se skupaj s starši posladkali z okusno torto naših kuharjev.

Ob tednu otroka so najmlajši učenci na šoli tudi uradno stopili v Šolsko skupnost učencev OŠ Ormož, tako da so z roko v roki s svojimi starejšimi varuhi iz 8. razreda slovesno potrdili svojo zaobljubo.

Tone Pavček
PRVIKRAT

Enkrat je vse prvokrat
kakor v prvem razredu:
prvi otrok, prva obala,
prva skala, prva korala,
prva riba, prvo drevo,
prvi vrt
in iz ozadja
prva ladja
polna čudnega sadja
samoglasnikov in soglas-
nikov,
črk in črt.

Enkrat je vse prvokrat.
Prva risba, prva naloga
in nad njo sonce
kot prva žoga.

Samo enkrat je
vse prvokrat:
prva omama,
prva rana,
prvi učitek,
prvi dobitak,
na belem listu prvi znak,
prvo čudo
in prvo hudo.
Vse drugo
je
drugo.

Misli učiteljice Irene ...

» Prestrašeni obrazki so se stiskali k svojim staršem. Nestrpno so čakali svoj prvi korak skozi šolska vrata kot prvošolčki. Njihove očke so begale sem in tja. Iskale so učiteljici. Po glavicah so se podile različne misli: bo prijazna, nas bo imela rada, nam bo pomagala ...

Na drugi strani sem te obrazke opazovala jaz. Tudi jaz sem bila malo prestrašena, nestrpna. Iskala sem jih z očmi. Tudi mene so preganjale različne misli: kako so majhni, bodo zmogli, se bomo ujeli, bodo pridni ...«

Učiteljica Aleksandra prvošolcem ...

Naj bodo vaši začetki prežeti z vedoželjnostjo, radovednostjo, zadovoljstvom, iskrenimi prijatelji in dobrimi učitelji. Naj vas le-ti uspešno vpeljejo in popeljejo v nove razsežnosti učenjekarstva. Ob tem bodite delovni, trudite se, spoštujte sebe in druge, cenite vrednost znanja.

Naj dobri začetki vodijo v dober konec!

Drobtinice iz šolske knjižnice

Čas, v katerem živimo, ni najbolj naklonjen branju in knjigam, saj prevladuje najrazličnejša tehnologija. Obstajajo že tudi najrazličnejši bralniki knjig. Vendar nič ne more odtehtati šumenja knjižnih listov in barv čudovitih ilustracij, ki jih lahko otipamo.

Na naši šoli že vrsto let vzpodbujamo mlade bralce k sodelovanju pri BRALNI ZNAČKI. Po premisleku smo opustili sezname knjig, tudi priporočilne. Interesi mladih bralcev so zelo različni, zato je tudi izbor njihovih knjig zelo pester in raznolik. Zato bralcem le svetujemo in jih usmerjamo. Razveseljivo je, da je že kar nekaj naših učencev zaključilo tekmovanje za BRALNO ZNAČKO, kar pa ne pomeni, da ne bodo več brali. Ti učenci so: **Korpič Lesjak Mihec (5. a), Šek Larisa (6. a), Voršič Lan (9. a), Korpič Lesjak Jurček (9. b), Vincetič Klavdija (9. b), Meško Diana (9. b), Šek Pia (4. a), Šantič Zdravec Eva (9. b), Štampar Ivanuša Eva (8. b).**

Tekmovanje se sicer zaključi marca 2014, zaključna prireditev pa je predvidena 9. aprila 2014. Obiskala nas bo mladinska pisateljica **Janja Vidmar**, ki je med mladimi bralci zelo priljubljena.

Učencem so na voljo tudi novitete, knjige z najrazličnejših področij – od nogometa, zgodovine, prometa, stripov, fantastike, mladinskih romanov in zanimivih slikanic ter še in še

...

Slavica Šajnovič, knjižničarka

»Vendar nič ne
more odtehtati

šumenja knjižnih

listov in barv

čudovitih ilustracij,

ki jih lahko

otipamo.«

10 NAJ, NAJ knjig:

1. DAVIS Jim: *Garfield je zakon*
2. PERCIVAL, Tom: *Tobias in supergrozna knjiga duhov*
3. FREEDMAN, Claire: *Vesoljci v gatah*
4. SUHODOLČAN, Primož: *Kuža, zaljubljen kot pes*
5. SUHODOLČAN, Primož: *Živalske novice 3. Grizemo do resnice*
6. SIMON, Francesca: *Grozni Gašper*
7. SIMON, Francesca: *Grozni Gašper se maščuje*
8. SUHODOLČAN, Primož: *Živalske novice: 24 kur v mreži*
9. DAVIS, Jim: *Garfield na dopustu*
10. DAVIS, Jim: *Garfield ma vas rad*

Veseli december?

Smo v veselem decembru, mesta se bohotijo v lučkah, župani kar tekmujejo med seboj, čigavo mesto bo bolj svetlo, bolj okrašeno. Dobrodelne prireditve se kar vrstijo, vsi želijo pomagati pomoči potrebnim. Decembra tisti, ki še zmorejo, bolj sežejo v denarnice in raje pomagajo. Je dobro delo res samo dati denar? Kaj pa, če babici, dedku, sosedi, prijateljici vsak teden očistim hišo, pozimi prinesem drva v hišo, da ji bo toplo, jo odpeljem na pokopališče, da možu prižge svečko in jo povabim na božično večerjo, da na božič ni sama? Pa zato nisem nič segla v denarnico, le vzela sem si čas, pa to v celem letu, ne le decembra.

Slovenski peki so začeli z akcijo Kupi kruh za prijatelja. A kaj se je zgodilo v tej naši ljubi Sloveniji? Kruh ostaja pri pekih na policah. Je ljudi sram oditi v pekarno in vzeti kruh, ki si ga ne morejo kupiti? Z veseljem kupim kruh še za prijatelja, zakaj ne pride ponj? Se je res treba skrivati? Je sramota, če nimaš? Si raje lačen, kot da bi šel po brezplačen kruh? Groza, kam gre družba v naši lepotici pod Alpami, v kateri je mnogo ljudi lačnih in to dobro skrivajo.

Otroci se decembra še posebej veselijo, pišejo pisma dobrim možem. Komaj čakajo prihod Božička, ki je običajno najbolj radodaren od vseh dobrih mož. Darila pusti pod jelko. Kaj darila, običajno goro daril. Po praznikih v vrtcu in šoli otroci kar tekmujejo med seboj, kdo je dobil več in lepša darila. Kaj pa tisti otroci, ki jim starši niso mogli kupiti gore daril? Jih imajo njihovi starši manj radi? So dobri možje, ki prinašajo darila, res poanta veselega decembra? Pokažemo nekomu, da ga imamo radi z velikim darilom? Je majhno darilo, pripravljeno z ljubeznijo, manj vredno? Darilo, v katerem so piškoti, ki jih je mama pekla z ljubeznijo, v škatlo je dala še tople nogavice, da otroka ne bo zeblo. Darilo je skrbno zavila in ljubeče postavila pod jelko. Mamimo darilo je cenejše od igrarke, katere se otroci prehitro naveličajo. Pa si poskusi mrzle noge ogreti pri igrački, pametnemu telefonu ali tablici. Žalostno je, da si današnji starši ljubezen svojih otrok kupujejo z dragimi darili. Otrok ne vpraša, ali sta imela starša dovolj denarja za darilo, otrok piše Božičku in njegova želja je staršev ukaz, pa če zmore ali ne. Otrok mora biti srečen. Pa je sreča res v velikem darilu?

*»Pa si
poskusi mrzle
noge ogreti
pri igrački,
pametnemu
telefonu ali
tablici ... «*

Začela sem s pomanjkanjem časa in končala bom s časom. Veseli december v trgovinah začnejo že takoj po prvem novembru. Komaj končamo z letanjem čarovnic in spominom na mrtve, že krasimo za božič. Zakaj tako hitro? Kdo je tu nor? Mi, ki že novembra kupujemo božična darila, ali tisti, ki krasijo?

Med prazniki pa se čas ustavi, doma zadiši po prazničnem pecivu, ker imam čas. Čas za družino, čas za klepet s prijateljicami, čas za igranje štiri v vrsto, pa naj bo, saj so prazniki, tudi monopolija, ki vzame veliko časa. Pa sem spet pri času. Kot da bi bil čas denar. Pa ne pravi slovenski pregovor točno tako?

Preživimo torej praznike z najdražjimi, uživajmo v družbi naših otrok, kajti majhni kamenčki v mozaiku življenja štejejo največ, več kot tisoč bogatih daril.

Nataša Kolar

Ustvarjalnica

Čarovniški napitek

Mrtva miš in strupena
kača, iz tega bo prišla pogača.
Pogačo pustimo, da se tri leta suši,
mi pa tri leta iščemo uši.
Uši zapremo v lonec,
potem pa je napitka skoraj konec.
Dodamo še netopirjevo kri,
nato pa vse skupaj zavri.
Zdaj je napitek narejen in
pojdi z napitkom ven.
Ko prideš ven, ga tričetrť popij,
tistega četrť napitka pa ven zlij.
Tako bo tri leta minilo
in se nekaj groznega zgodilo.
Potem se boš čudil zakaj
in se nato spomnil, da je to bil
tisti nenavaden čaj.
Zala Jurkovič, 4. b

Ko kravice pasem

Ko kravice pasem,
mi je lepo,
dajem jim vodo,
da lažje jim bo.
Ko ura odbije,
jih peljem v hlev,
skočim na konja
in domov oddrvim.
Alina Planinc, 5. a

Na kmetiji bivamo

Moški krompir pobirajo,
gospodinje kosilo kuhajo,
mati perilo obešajo,
živali v hlevu bivajo,
na kmetiji bivamo.
Brina Voljč, 5. a

Muca

Ta žival je muca,
ki je prava štruca.
Mehak je kot puhek,
rozen je njen mufek.
Bel je njen kožušček,
črn ima trebušček.
Na repu ima piko,
a ne preveč veliko.
Ta muca je zaspanka,
zakaj, je še uganka.
Ponoči gre na lov,
a pride zmeraj domov.
Uleže se v kot,
sliši se samo ropot.
Ta muca naša prede,
nihče je več ne zmede.
Nika Gašparič, 5. a

JESENSKI PLES

Ko mucika nagaja
kužek ringaraja.
Pridruži se še miška,
ki zraven veselo zavriska.
Potem pa ringaraja,
vse veselo raja.
Ko vse se zavrti
jesen pridrvi.
Pia Šek, 4. a

SLOVO

Kar naenkrat si odšla,
ne da bi namignila,
brez slovesa in dotika.
To bila je žalost prava,
to ni lahko,
ker brez tebe je hudo.
Maša Rajh, 8. a

SAM SVOJ IMAM ŽALOST

Bil sem žalosten in sam,
ko sem našel nekaj tam vstran.
Igra teče, police meče
in ljudje ne opazijo mene skozi
leče.
Potem sem pomislil,
pa naj bodo napake
saj mene nihče ne meče.
M.V.

Lepa Vida nam je vsem v opomin ...

Branje literarnih besedil ponuja mavrico interpretacij, s tem pa učencem razkriva širino kritičnega mišljenja, hkrati pa jim odstira obzorja in jih uči za življenje ... Ob enem najznamenitejših motivov ljudskega slovstva so razmišljale tudi naše devetošolke ...

... Zaradi tega, ker je bila Lepa Vida nesrečna, je odšla z zamorcem v Španijo, ker je mislila, da bo našla srečnejše, boljše življenje. A za sabo je pustila svojega starega moža, bolnega otroka in zaskrbljenega očeta. To so bili njeni problemi, pred katerimi je zbežala, ampak to je ni osrečilo. Še bolj je bila nesrečna, kot je bila prej. Takoj je sprevidela, kaj je storila in je obžalovala.

Ta zgodba nam je v opomin, saj nam pove, da ne smemo bežati pred svojimi težavami, ampak jih sproti reševati ... (Eva Munda, 9. b)

... Zgodba o Lepi Vidi nam je v opomin, ker se je Vida prenašlo odločila in to kasneje obžalovala. Opominja nas na to, da moramo govoriti o svojih težavah in biti odkriti do tistih, ki nam želijo in lahko pomagajo. Pesem ima več lepih sporočil, eno od njih pa pravi, da svojim težavam s pobegom ne bomo ubežali niti jih ne bomo rešili. Četudi po nečem tako zelo hrepenimo, ne smemo kar tako oditi, brez da bi se ozirali na morebitne posledice in druge ljudi okoli nas. Ne smemo brezglavo, brez kakršnegakoli pomisleka in brez temeljitega razmišljanja sprejeti nečesa ...

(Maša Jambriško, 9. b)

... Zgodba nam je v opomin, ker nas opozarja na to, da z bežanjem pred problemi problemov verjetno ne bomo rešili. Vendar to ne pomeni, da bo vedno vsem spodletelo, ker se verjetno najdejo tudi primeri, kjer je bežanje probleme tudi rešilo, čeprav se to v večini primerov ne zgodi. Ampak ne bi smeli biti vedno negativni, ker če se bomo v nekaj prepričali, se bo to verjetno tako uresničilo, kot smo se prepričali, če pa imamo upanje, pa nam bo lažje uspelo. Če bi mi slepo verjeli tej zgodbi, potem nikoli ne bi preizkušali ničesar novega, ker bi mislili, da ne moremo najti nič boljšega. Na primer potem nikoli ne bi odkrili drugih celin, saj bi mislili, da nam ne bo uspelo. Vseeno pa ne smemo vedno upati, da nam bo vedno uspelo in pa tudi vedno spodletelo. Iz te zgodbe bi se torej lahko naučili, da moramo svoje probleme reševati sproti, ker nam v tej zgodbi pokaže, kaj se zgodi, če težavam preprosto ubežimo ...

(Nastja Feguš, 9. b)

(Naslov neznan)

Vrata. Tako preprosta, spontana beseda. Vendar ne dovolj razložljiva. Tam, v kamniti steni niso ležala le visoka, železna, obokana vrata. Bilo je nekaj več. Nekaj več, kot si le lahko predstavljamo. Nekaj, za kar smo mislili, da ne bomo nikoli izvedeli.

Še vedno so stala tam. Že tisoče in tisoče let. Časa njihovega nastanka nismo in tudi ne bomo izvedeli. Krasil jih je vrezan simbol, ki je bil videti kot pika, iz katere so potekale tri črte, ki so se na koncu zvile v spiralo. Nič posebnega. Le preprost ornament. Mnogi so govorili, da naj bi jih ustvarile starodavne civilizacije. A seveda so to bile samo teorije »pametnih« modrecev. Resnica je še vedno skrita. Tako preprosta, a skrita.

Vse je ostalo tako, dokler niso našli koščka pergamenta. Na njem so ležale, z veličastno pisavo zapisane besede. »REKA MOKA POŽAR VOL OBOK« Nobenega smisla. Mogoče moraš iz reke potegniti vola, ga posuti z moko in ga vreči na kres iz lesenega oboka. Iz ognja pade še en košček, na katerem piše »POŽRTIJA«. Listek so nesli Starešini. On je poznal odgovore na vsa vprašanja. Mogoče bi vedel, kako vola začiniti.

Starešina pa ni poznal pomena. Ni mu prišlo na pamet, kaj bi lahko pomenile besede brez smisla. Zaradi njegovih trepetajočih rok mu je listek padel na tla. Ob tem se je zasukal, in na njem je pisalo nekaj čisto drugega. Bil je ambigram. Pisalo je »VODE TRI, KLJUČ VIDI POTI«.

Poznali so samo dve reki. Sakro in Bakaro. A tretje niso poznali. Odločili so se, da jo gredo iskat v jamo. Mogoče je reka podzemna. Edina jama pa je bila v gozdu. Ampak ni bilo tako preprosto »Tralala, hopsasa, pred mano pa je jamica«. Pot je vodila skozi Brezno pogube, Gore krika ter Morje tišine. Že ob sami misli na te kraje bi te skoraj pogubilo, zakričal bi in se zaprl vase ter do konca življenja preživel v tišini.

Zbirali so prostovoljce za to nevarno potovanje. Prijavila sta se dva fanta. Fokus in Kamar ter punca Sfera. Vsi trije so se pred potovanjem zbrali v šotoru. Starešina jim je povedal, da morajo skozi Brezno pogube hoditi, brez da bi mislili na slabe stvari. Če že samo za trenutek pomisliš na slabo stvar, se tla pod tabo vdrejo in padeš v brezno brez dna.

Če jim slučajno uspe priti čez, pa morajo prečkati Gore krika, ki so prerasle s trnjem. Ampak, če enkrat zakričiš od bolečin, se spustiš v večni krik in od kričanja umreš, tvoje truplo pa prekrije trnje in nikoli ne vejo, kaj se je zgodilo.

Če jim je sreča naklonjena in pridejo čez Gore krika, pa jih čaka še najtežji preizkus. Morje tišine. Morje je zaledenelo, zato lahko po njem hodiš. A če samo javkneš, se led pod tabo vdre in utopiš se v ledeni vodi.

Odpravili so se. Hodili so ure in ure. Neprestano. Čez veliko časa so prišli k Brezno pogube. Verjetno mislite, da so začeli misliti na mavričaste ponije in rožnate srčke. Ne. Že ob samem pogledu na tla, ki se niso zdeli prav trdna, so jim glavo prepletle grozne misli. Ko so se končno zbrali in osredotočili, so naredili prvi korak. Pot je bila kratka, a mučna.

Ko so prečkali Brezno, so prišli do Gora pogube. Znašli so se in si na noge privezali nahrbtnike. A ko so stopili na trnje, je le-to prebodlo nahrbtnike in čevlje in jih zbadlo v gole noge. Komaj so zadržali krik. Stopali so počasi, korak za korakom.

Ko so že s čisto krvavimi nogami prišli do Morja pogube, so se odločili, da si spočijejo. Spali so vse do sončnega vzhoda. Zbudili so se nenaspani. Iz nahrbtnikov so vzeli malico in pomalicali.

Odločili so se za prvi korak. To je bil najtežji preizkus. Morje so hitro prečkali.

Končno so prišli do jame! To je bil velik dosežek. Toda v jami niso slišali šuma reke. Šli so globlje in globlje, a reke niso našli. Ko so se odločili, da gredo nazaj, pa se jim je pred vhodom namesto zaledenelega morja pokazal gozd. Prav tak kot doma. Ko so izstopili in se obrnili nazaj, vhoda v jamo ni bilo več. Šli so naprej po gozdu in prišli v domači vas! Spet so videli zelene krošnje, vohali morje ... takrat pa se jim je posvetilo! Tretja reka je bila morje!

Hitro so stekli k Starešini, ki jih je z veseljem sprejel. Povedali so mu vse od začetka do konca in o tem, da v jami ni reke. Povedali so mu tudi, kar so ravnokar ugotovili, in da bi stičišče rek lahko bil zaliv, v katerem se obe reki zlivata v morje.

Takoj so se odpravili v zaliv. »Ravno med rekama,« so predvidevali. A ko so po nekaj urah hoje prišli tja, je tam bila le malo poglajena stena. A iz nje je izstopal ravno takšen simbol kot na vratih. Ko so se ga le dotaknili, je odpadel. Takoj so šli nazaj in se spotoma se večkrat ustavili.

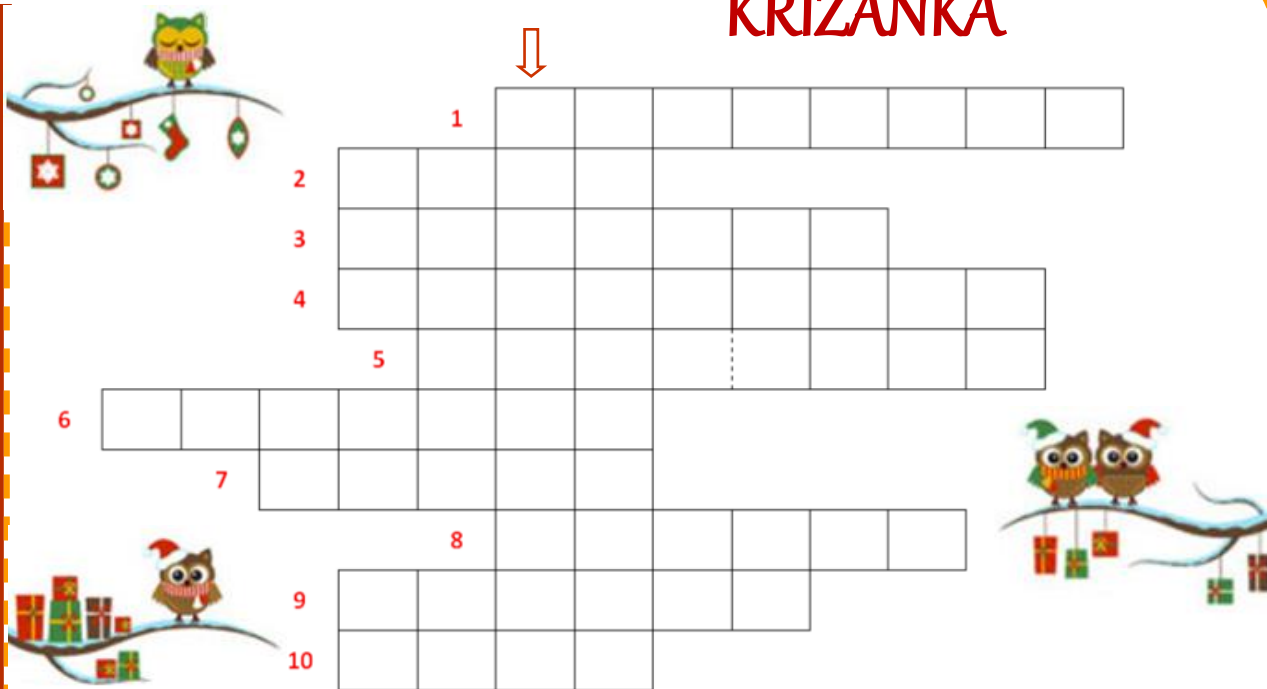
Ko so prišli do vrat, so simbol vtaknili v vrata. Simbol se je sam zasukal in vrata so se odprla. Pred njimi je v sobo z vrha jame prihajal en sam žarek svetlobe. Na dnu žarka pa je stal rdeč rubin, ki je žarek obarval rdeče, ga razlomil in razpršil v vse smeri. Na koncu teh žarkov pa so stali kamniti kipi. V svojih prsah so imeli prav takšne rubine. Na tleh sobe pa je pisalo »ČE SVETLOBE NI, KIP OŽIVI.«

Prijatelji so bili v jami ravno ob pravem času, saj če bi prišli le nekaj trenutkov kasneje ali prej, žarek ne bi več svetil in zmotili bi mir kipov. Spretno so se izogibali žarkom, saj če bi prelomili en sam žarek, bi kip oživel. Komaj so se izognili žarkom.

Pred njimi je stal kamnit oltar. Oblečen je bil v dragulje vseh vrst. Na samem vrhu pa je stal enak simbol, kot so ga našli v steni. A vijuge so bile obrnjene v drugo smer.

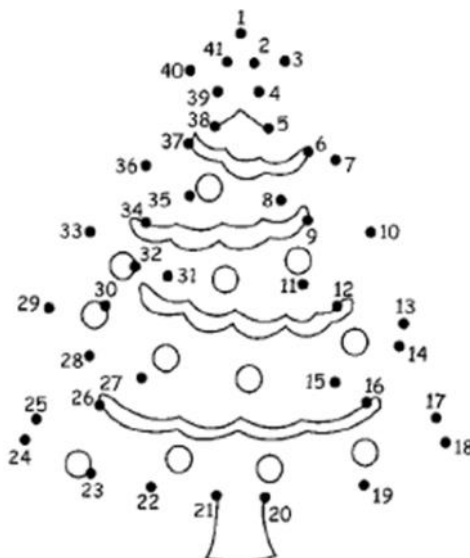
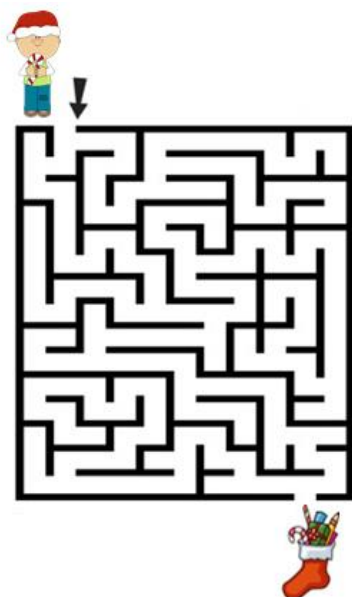
KRIŽANKA

1. Kdo je napisal *Gazelo*?
2. Priimek barona Žiga.
3. Priimek pisatelja Srečka.
4. Obdobje v prvi polovici 19. stoletja.
5. Pesem v kateri deklica odide na španski dvor.
6. Obdobje v katerem je ustvarjal Ivan Cankar.
7. Prešernova pesem.
8. Ivan _____ (Visoška kronika)
9. Kdo je napisal pesem *Mama*?
10. Ime pesnika Župančiča.

Križanko so sestavili:

Lucija I., Tina R.H., Maša J.,
Luka K., Klavdija V. (9. b)

Matic Petek iz

6. b je zapisal

najdaljšo

poved.

Včeraj mi nihče ni verjel, da sem našel žabo, ki je pojedla miš, ki je še prej pojedla sir, a ker je bil sir plesniv, se je v mišjem trebuhu začela kemična reakcija in ker se je začela napihovati miš, se je začela napihovati tudi žaba, ki je šla v vodo, da bi omilila bolečine, a je pod vodo počila in iz vode se je dvignil zračni mehur – v vsej svoji veličini, a je bil poln vsega strupenega plina, zato je tako zasmrdelo, da so vse rastline, z navadnim bršljanom in ozkolistnim trpotcem vred, pomrle in v trenutku razpadle na manjše koščke, na katere je padla žaba, ki je razpadla v vodi, a je zaradi strupenega plina v vodi umrlo tudi vso živalsko kraljestvo pod vodo in vso rastlinsko, zato ptice niso imele več česa za jesti in so ptice kar deževale z neba, vse podhranjene in dolgo časa stradane zaradi tiste grozne hudobne gospodinje, ki je tisti mali košček sira kupila na sejmu in ga ni vrgla stran, čeprav je bil plesniv in ga je pojedla miš, na njega pa spila malo mleka in se je zato kemična reakcija v njenem trebuhu začela še veliko hitreje in ko je žaba pojedla miš, se je kemična reakcija, v kateri se je plesniv mlečni izdelek združil z neplesnivim mlečnim izdelkom in je le-ta začel plesneti, pri čemer so se sproščali plini in je umrlo vso rastlinstvo zunaj vode in tudi znotraj nje, potem pa posledično umrlo tudi vso živalstvo ali živalski svet, kakor ga pač imenujemo, in sčasoma se podre ves ekosistem ter posledično po dolgi verižni reakciji ljudje nimamo kaj za jesti in začne se kriza in začnemo krasti hrano, ki jo potrebujemo iz trgovin, in vsa voda se zastrupi, za kar je kriva gospodinja, katere grehe smo že prej naštevali in ker poskušam narediti najdaljšo poved v razredu in me že resnično boli roka – sošolec Aleš se samo zmrduje – njenih grehov ne bom našteval, ker bi si po njih potem jemali zgled in ves ta spis bi moral pisati še enkrat, a bi moji živci prišli na konec in bi tistega, ki bi si jemal zgled pri gospodinjinih grehah, šel tožit in sodnik bi ga zaradi mojega »posilnega« dokaza zaprl v dosmrtno ječo, a ta v Sloveniji ne obstaja, saj je omejitev 30 let zapora in bi ga zato peljali z avionom v Ameriko, a bi avion zapeljal v največjo nevihto in bi strmoglavil ter trupel nikoli ne bi našli, saj je tista žaba v vodo spustila toksične snovi, ki bi trupla, z avionom in črno skrinjico – ki je v resnici oranžne barve – razjedla in nikoli ga ne bi mogli pokopati in zato vas opozarjam, da si ne jemljete zgleda po tisti gospodinji.

Klavdija Vincetič: Med slikarskim odmorom

Klavdija Vincetič: Umetnost narave

Jurček Korpič Lesjak: Šopirjenje

Diana Vreško: Zaklad narave

FOTO NATEČAJ: BISTVO OČEM SKRITO, SRCU ODKRITO

OŠ ORMOŽ - 13. MESTO OD 55

TEKMOVALCEV SKUPNO: 289

MENTOR: ROMAN BOBNARIČ

Diana Vreško: Skupaj povsod z roko v roki

Diana Vreško: Ljubezen ne pozna meja